

5/2010

Občasník pro mládež královéhradecké diecéze

hromosvod

„Bůh je vždycky tam, kde je člověk.“ Tomáš Halík

Draží čtenáři, blíží se nám konec roku a s ním tu máme i poslední číslo Hromosvodu. Do rukou se vám opět dostává zajímavé čtení, které je z části i dílem vašim. Tímto vám děkujeme, že nás zásobujete svými články a pozvánkami na vaše akce. Vězte, že i v příštím roce budeme za vaši spolupráci velice rádi.

Na začátek nás svým duchovním slovem na Vánoce inspiruje Lída Nejmanová. Sníte o daleké cestě do Španělska, nevíte kam na Silvestra, milujete tanec nebo chcete zažít chvíle v tichu? V rubrice Nevíš, která bije vás pozveme na několik akcí, které se budou v nadcházející době konat. Byli jste na vikariátním setkání ve Vrchlabí nebo v Chrudimi? Přečtěte si jak tuto akci prožili jiní. Rubrika reportáže je však i pro všechny ostatní, aby se mohli dozvědět jak to chodí jinde ve světě. Ve svém životě má člověk mnoho otazníků. V rubrice Bít či nebít se vám pokusíme odpovědět na co jsou mučedníci a proč Bůh oslovuje mladé. Myslíte si, že už naši diecézi znáte dostatečně? Nabízíme další část vzdělávání o naší diecézi od Martina Rechterika. Na úplný závěr se můžete v představování osobností, seznámit s dvěma členy vesmírného týmu. Těší se na vás Filip Foltán a Jan Motyčka.

Tak nám končí rok 2010 a zůstávají jen vzpomínky. Jaký byl ten rok? co všechno jsme zažili, koho nového jsme poznali, udělali jsme nějaké důležité rozhodnutí či složili důležité zkoušky? Jistě každý z nás zažil něco, na co se nezapomíná. Děkujeme tedy za to, co jsme měli možnost zažít v uplynulém roce a prosíme o požehnání do roku nového. Starý rok odchází— nezapomínejme na něj. Nový rok přichází—přijměme ho a prožijme ho naplno.

-maad-

Obsah pátého čísla:

Slovo redakce.....	2
Duchovní slovo.....	3
Informace.....	4
Reportáže.....	6
Otazníky.....	10
Naše diecéze.....	11
Filip Foltán, Jan Motyčka	13

Vánoční inspirace

Je pátek 17.prosince. Jirka zaspal, protože do noci psal seminárku. Udýchaný zasedá v lavici a učitel před něj položí písemku-přepadovku. Další hodiny jsou klidnější, až na nasupeného fyzikáře a vytočenou matikářku. Odpoledne zkouška na vánoční představení, volejbal, doma rychlá večere a spolčo. Mohl by večer padnout vyčerpáním s povadlými koutky do postele, ale usíná spokojený. JAKTO? Blíží se totiž „jeho svátky“. Když stavěl loni na Vánoce papírový Betlém, zadíval se velmi pozorně do tváří Svaté rodiny. Ten obraz se mu vryl hluboko do srdce a provázel ho každým dnem celého roku. Když mu bylo smutno, vzpomněl si na Ježíškův úsměv v jesličkách. Když měl hodně práce, vzpomněl si na Josefovou odhodlanost najít pro rodinu místo. Když měl trápení, vzpomněl si na laskavé Mariino pohlazení. Když se mu něco povedlo, cítil se jako Josef. Když byl šťastný, cítil se jako Ježíšek. Když se snažil o hezké vztahy mezi lidmi, cítil se jako Maria. Když měl radost, zpíval s anděly. A zpíval často! ☺... Tolik se těší, až je zase letos o Vánocích uvidí a řekne jim, že s nimi prožil šťastný celý nový rok!

Milí čtenáři, kéž je pro Vás Jirkův příběh povzbuzením a inspirací k radostnému a požehnanému prožití Vánoc i celého dalšího roku!

Lída Nejmanová

Podoba

Jedna řeholnice v misii pečlivě ošetřovala odpudivé rány malomocného člověka. Usmívala se přitom a povídala si s nemocným, jako by to byla nejpřirozenější věc na světě.

Mezi řečí se nemocného zeptala: „Věříš v Boha?“ nemocný se na ní dlouze zadíval a odpověděl: „Ano, teď věřím v Boha.“

(z knihy *Další příběhy pro potěchu duše*, Bruno Ferrero)

»» Večery mladých

Chrudim – 28.1. 2011, Luže, téma: Manželství. Kontakt: Petr Vích, tel: 728 978 677, e-mail petr.vich@centrum.cz; David Schejbal, tel: 732 249 421, e-mail: dada.schejbal@seznam.cz

Rychnov nad Kněžnou – 28.1. 2011, Kostelec nad Orlicí, Kontakt: Martin Koblása, tel: 777 967 219, e-mail: KoblasaMartin@seznam.cz

»» Madrid 2011

XXVI. Světový den mládeže (SDM) se uskuteční v Madridu od 16. do 21. srpna 2011. Součástí SDM je program nazvaný „Dny v diecézích“ od 11. do 15. srpna 2011. Českou skupinu bude hostit diecéze Tarragona. Plánované společné odjezdy autobusem: na program v Tarragoně 8. srpna; přímo na program v Madridu 13. srpna. Předpokládaný návrat pro všechny je 23. srpna.

Setkání je určeno mládeži ve věku 16 - 30 let. Mladší 18-ti let musí mít vyplněnou „kartu mladších“. Z důvodu organizace dopravy, ubytování a účasti na programu Českého národního centra doporučujeme poutníkům z České republiky, aby se přihlásili přes své Diecézní centrum pro mládež (DCM). Zájemci se mohou přihlásit pomocí elektronické přihlášky na adrese: <http://ado.cz/madrid-eprihlaska/> nebo pomocí papírové přihlášky na svém DCM do 30. dubna 2011. Cena: 4900 Kč (doprava autobusem) + 173 € (163 € balíček poutníka + 10 € fond solidarity).

Podrobnější a aktuální informace na: <http://madrid2011.signalny.cz/> nebo na oficiálních stránkách k WYD: <http://madrid11.com>. Více informací také na DCM, Velké nám. 32, 500 03 Hradec Králové, e-mail: dcm@diecezechk.cz, tel.: 495 063 421.

S IKD do Madridu - mladí lidé ve věku od 16 - 30 let z královéhradecké diecéze se mohou zúčastnit soutěže, která je úzce spjata se zamýšlenou účastí na WYD. V případě, že účastník získá 5 nových předplatitelů časopisu IKD, získá slevu 1.000,-Kč na účastnický poplatek WYD. Více informací na www.diecezechk.cz.

»» Silvestr na Vesmíru

Od 27. prosince 2010 do 2. ledna 2011 jsou všichni starší 15-ti let zvaní na DCŽM Vesmír, kde se naskýtá jedinečná příležitost prožít závěrečné dny starého roku a první hodiny roku nového ve společenství mladých lidí. Program: zábava, modlitba, sport, práce, odpočinek, noví přátelé.

S sebou: spacák, případně i karimatku, přezůvky, teplé oblečení, trochu cukroví a případně hudební nástroj. Příjezd možný od rána 27. 12. Doporučený příspěvek 200+20 Kč/den. Prosíme, **hlaste se předem!** Kontakt: DCŽM Vesmír, Deštné v Orlických horách, e-mail: dczm.vesmir@atlas.cz, tel.: 494 663 140, www.vesmir.signaly.cz. **Od 28. do 30. ledna 2011 se**

»» SNB weekend

na DCŽM Vesmír uskuteční snowboard weekend pro všechny, kteří touží po jízdě na „prkně“. Zváni jsou profíci i začátečníci. Pátek v 18:00 hod. mše svatá. Začátek programu ve 20:00 hod. S sebou: spacák, přezůvky, prkno, přilba! Doporučený příspěvek 200+20 Kč/den + něco na vleky. Prosíme, **hlaste se** na: DCŽM Vesmír, tel.: 494 663 140, e-mail: dczm.vesmir@atlas.cz, www.vesmir.signaly.cz.

»» Silvestrovské setkání v tichu

„Z chaosu k harmonii“ Setkání, které se uskuteční ve dnech **31.12.-2.1.2011** Program začíná v pátek v 9:00 mší sv. v bazilice Navštívení Panny Marie a pokračuje v Norbertinu (vede S.Siarda L.Trochtová). Zakončení v neděli ve 13:00. Ubytování a stravování je zajištěno v Norbertinu. Z důvodu omezené kapacity je nutné se přihlásit do 27.12.2010: e-mail: info@premonstratky.cz, Českomoravská provincie Kongregace sester premonstrátek Sadové nám. 152/39, 779 00 Olomouc - Svatý Kopeček.

»» Skautský ples v Nové Pace

Srdečně Vás zveme na již tradiční Skautský ples, který se uskuteční v sobotu **15. 1. 2011 od 19:30 v P-centru Militký** (sál bývalé Velvety) v Nové Pace. K tanci a poslechu zahraje kapela Futrál. Nebude chybět zajímavý program a bohatá tombola. Těšíme se na Vás. Vstupenky si můžete rezervovat na tel. číslo 775 255 308, pro více informací sledujte stránky www.skautnp.wz.cz.

»» Společenský večer Vavříneček

Srdečně Vás zvu na osmý společenský večer Vavříneček, který se uskuteční **19. února 2011** v jilemnickém kulturním domě SD JILM. K tanci a poslechu nám bude hrát skupina Allegro. Kontakt a více informací: spolco@jilemnicko.cz nebo www.spolco.jilemnicko.cz

»» Skautský ples v Proseči

Roverský kmen OLO JUMP Vás zve na Skautský ples aneb možná přijde i Jára Cimrman. Kdy: **11.2. 2011**, Hudba: MIX, Vstupné: 80 Kč, Kde: **Sokolovna Proseč**, více informací na: www.olojump.junakprosec.cz

»» Modrý bál

26.2. 2011 se v Chocni v Sokolovně odstartuje již podeváté Modrý bál. Začneme již tradičně od 19:55, hrát nám bude loňská skvělá kapela The Five Band a výtěžek poputuje na Sluneční školu ve vysoko-horské vesničce Kargyak v indickém Himaláji.

»» TEREZKA“ cyklus k rozpoznání povolání pro dívky

Hledáš Boží vůli? Hledáš své místo v církvi? Manželství nebo celibát? Nabízíme vám strávit víkend se zasvěcenými sestrami z komunity Emmanuel. Pro dívky od 18–35 let. Více informací na ludkak@volny.cz , www.emmanuel.cz

»» Pololetní prázdniny na Vesmíru

3.-6.2.2011 Nevíš, co budeš dělat o prázdninách? Přijed' na **Vesmír** a určitě se nebudeš nudit! S sebou: spacák, přezůvky! Doporučený příspěvek 220 Kč/den. Prosíme, **hlaste se předem** na: DCŽM Vesmír, tel.: 494 663 140, e-mail: dczm.vesmir@atlas.cz

Co nás nezabije, to nás utuží

• Reportáže •

Duchovní obnova

V sobotu 23.10. proběhla akce Duchovní obnova v Horních Štěpánicích. Po úvodní mši svaté v místním kostelíku se skupina 32 mladých přesunula do kamny vyhřátých prostor zdejší fary, kde jsme se dále postupně rozehrávali úsměvy spolubratří a sester v Kristu a hrnky dobře uvařeného čaje. ☺ Seznamovací hra s klubíčkem nám hned na začátku zamotala nejen hlavu, ale i ruce. Osnovu dalšího programu tvořily na sebe navazující přednášky P. Paclíka, jejichž společným tématem byla lidská sexualita v tom nejširším slova smyslu, zahrnujícím jak rovinu tělesnou, tak i psychickou a duchovní. Sexualita takto pojímaná v sobě obsahuje a zasahuje všechny sféry bytí člověka, a proto je tak důležité ji správně začlenit do svého života. Hluběji jsme se tak měli možnost dozvědět něco více o podstatě a smyslu lidské sexuality, rozdílech v jejím prožívání u mužů a žen a také o otázce čistoty.

Mě osobně asi nejvíc zaujala myšlenka, že to, že se někomu líbíme, že je na nás něco hezkého, není nic divného, protože jsme obrazem Boha Otce. A když se někdo líbí nám, tak tím vlastně vlebíme Boha, Jeho vlastnosti, které ten druhý na sobě jako obraz Boží zrcadlí.

Celkově byly přednášky pěkné a plně zajímavých podnětů, mezi kterými si určitě každý mohl vybrat „to své“, nechat se oslovit tím něčím, Bohem určeným právě pro něj. ☺

Po obědě a poslední přednášce následovala krátká diskuze a po té pro zájemce i procházka po okolí Horních Štěpanic.

Mája Ludvíková

Vikariátní setkání ve Vrchlabí

Letošní Vikariátní setkání mládeže bylo podle mě velice úspěšné. Konalo se ve Vrchlabí. V sobotu ráno jsme v místním dětském domě Pelíšek zaplatili 0 - 120 korun, podle toho, kdo chtěl jaké služby. Krátce na to proběhlo zahájení v kostele sv. Vavřince. Následoval dopolední program, což byla v podstatě katecheze pátera Miloslava Fialy (Integrace křesťana ve společnosti) a scénka. Katecheze byla výborná, celkem jsem stíhal pobírat myšlenky, takže i poučná. I když občas mě jeho zážitky ze „světa ateistů“ připadaly spíš ojedinělé, než že by to takhle bylo pravidlem ... ale kdo ví, možná je to naopak. Následná scénka mě upřímně řečeno tolik neoslovila, i když ostatním se myslím líbila. Mě vadily typické nešvary „scénka v kostele se musí odehrávat na zemi, aby na to kromě lidí v prvních lavicích nikdo jiný neviděl“ a „pokud mluvíme, tak jediň bez mikrofonu, ješťe by tomu někdo rozuměl“.

K obědu pak byl guláš, hodně guláše. Ten byl pro zájemce i k večeři a mám pocit, že kdyby někdo chtěl, tak i k snídani. Po obědě následovala příprava na mši, která spočívala v různých aktivitách (návuk hudby, modlitba růžence, příprava úkonu kajicnosti, příprava obětního průvodu, možnost zpovědi). Jednu z nich si člověk měl vybrat a zúčastnit se. Já si šel zahrát nejdřív Aktivitu, a pak jsme šli na růženec (růženec totiž začínal později než ostatní, takže jsme ten čas vyplnili společnou socializací). Po mši následoval panel workshopů (orientační a poznávací hra po Vrchlabí, rukodělné práce, beseda s místopředsedou MKD v Libereckém kraji, petanque). Mělo jich být víc, ale asi dva odpadly. Každopádně, já se zúčastnil rukodělných prací, které vedla Janča Dubová. Šlo o vyrábění „kouzelných šuplíčků“ (čti něčím oblepená krabička od sirek), které pak každý účastník dostal na památku. Docela by mě zajímalo, u koho skončily ty moje. Každý šuplíček obsahoval papírek s nějakým textem, který se autorovi líbil. Citát z Bible, myšlenka apod. Po workshopech se šlo na večeři, v jejímž průběhu bohužel začalo lehce pršet. Večer ješťe proběhlo promítání, stolní hry a čajovna, kde bylo možné si popovídat.

Snídaně byla díky štědrosti vrchlabských farníků a našich maminek velice bohatá. Zbyly asi tři bedny buchet. Po snídani jsem šel na závěrečnou mši. Místní starousedlíci vypadali lehce vyplašeně, kdo se jim to nakvartýroval do kostela, ale

snad to proběhlo k jejich spokojenosti. I jsme jim tam pěkně zahráli. I když na můj vkus byly občas Martinovy bubny slyšet příliš na úkor čehokoli jiného. Na závěr proběhlo mnohasměrné děkování, hlavně místního pana faráře Zbigniewa Żurawského. Poté nám i s páterem Miloslavem Paclíkem požehnali a my se rozjeli do svých domovů. A to je asi tak všechno.

Miki Krupička

Vikariátní zábava

Taky máte ze všech ročních období nejmiň rádi podzim? Všude je blátivo, neustále poprchává a ty teploty taky nejsou zrovna nejpříjemnější. Možná i proto se před třemi lety Jirka Jína a Ondra Hornig rozhodli nám tento čas zpříjemnit.

Jak? Uspořádali VIKARIÁTNÍ ZÁBAVU!☺ Tato akce mnoho lidí tolik nadchla, že se z ní stala tradice. A já jsem moc ráda, že jsem měla možnost se tohoto již třetího ročníku zúčastnit

Letošní Vikariátní zábava začala besedou. Připravili si ji pro nás spolčáci, kteří se spolu scházeli před rokem 1989. Bylo pro mě velice zajímavé vyslechnout si, jak spolu trávili čas a také mě překvapilo, co všechno jim toto společenství do dalších etap života dalo. Vzpomínání by určitě nebylo úplné, kdybychom si nepřipomněli Toničku Hoffmanovou a něco z jejich nádherných slov, která byla vždy plná čisté lásky a odevzdanosti Bohu.

Ale dost už bylo ohlížení se do minulých let! Dvojice výborných moderátorů nás rychle vrátila do přítomnosti tím, že na pódium uvedli první hudebníky dnešního večera - country kapelu Naboso, která do Víchové dorazila z Rokytnice. Snad každé generaci se tato příjemná hudba k tanci i poslechu líbila. Aby se ale vyřádlí opravdu všichni, nastoupila jako druhá v pořadí skupina Stopdepress, bez které by Vikariátní zábava nebyla tou pravou Vikariátní zábavou. Je opravdu úžasné, co skvělého může vzniknout, když se dá dohromady pár šikovných kluků se svými nástroji, hlasy a hlavně nadšením pro dobrou hudbu. ☺ Jako poslední se na pódiu objevila profesionální kapela Futrál, která snad nikoho nenechala v klidu, když začala vyhrávat známé a oblíbené současné i trochu starší hity. Všechno ale jednou skončí, a tak i Vikariátní zábava okolo druhé hodiny ranní pomyslně proběhla cílovou páskou. Ale nebojte se! Pevně věřím, že ani tento ročník nebyl tím posledním.☺

Na závěr bych chtěla poděkovat již zmíněným hlavním organizátorům Ondrovi a Jirkovi za veškeré nasazení a také všem, co se jakýmkoliv způsobem na této akci podíleli. Mohu snad za všechny zúčastněné říci, že to byl opravdu povedený večer! Takže moc děkujeme za všechno a těšíme se na další podzim!☺

Zdřiša Lukešová

„S křížem za křížem“ aneb jaké bylo setkání mládeže dvou vikariátů

Dovolte mi malé ohlédnutí do minulosti, ale ne až tak minulé. V sobotu 9.10. proběhlo ve Spolkovém domě v Chrudimi podzimní setkání dvou vikariátů - Lito-myšle a Chrudimi. Motto setkání bylo „S křížem za křížem“ aneb rozporuplné ka-

pitoly církevních dějin. Nosným tématem se zabývala především přednáška pana Mgr. Petra Polehly, Ph. D., která se často diskutovaným tématům v dějinách církve věnovala. Setkání začalo až odpoledne, za to pak pokračovalo do pozdních večerních hodin. Odpoledním programem provázela kapela Hluboké koření. Kromě přednášky došlo i na skupinky, ve kterých řada z nás musela zapojit své hluboké kreativní myšlení, aby dotvořila obtížný biblický příběh. Po šesté hodině nás čekala mše svatá v místním kostele Nanebevzetí Panny Marie, kterou jsme prožili společně s pár místními obyvateli. Po programu pro duši následoval program pro uši a vlastně i nohy. Závěrečný koncert skupin Šatlava a ABS roztancoval většinu zúčastněných. Vikariátní setkání, na které mládež litomyšlského vikariátu dorazila o poznání v hojnějším počtu, než ta z chrudimského, jsme zakončili společnou modlitbou, jež byla konečnou tečkou za příjemně prožitým dnem ve společenství s Bohem uprostřed. Poděkování za organizaci setkání patří přípravnému týmu v čele se zástupci vikariátu, oběma vikariátním kaplanům - Zdeňkovi Machovi, Pavlu Hertlovi i chrudimskému vikáři Jiřímu Hebltovi.

Kateřina Štovičková

Cetiletí 3.-5.12.2010

Odbylo mi dvacet let, tak jsem se rozhodla prožít své první setkání cetiletých. Po sněhové cestě v 9 lidech a vřelém přijetí se “cetky” shromáždily na klučičí půdě, kde po představení každé jedinečné osůbky zvlášť, začalo naše hlubší téma až neskutečně bláznivou hrou. Vše jsme uzavřeli úžasnou sdílnou modlitbou. Hned od rána jsme to prostě rozjeli - zamýšleli se nad Zacheem - co je pro nás ta „moruše“, na kterou vylezl, aby viděl Pána... a vůbec nad celým svým životem jako cestou... Po obědě a siestě následovala uklouzaná procházka do kostelíčka na Dříš na mši sv., po které jsme šli oživit sousední hospůdku nejen kalčem a grogem, ale i tancem a naší radostí. Po večeri pokračovalo uvažování o různých skutečnostech, které ovlivňují náš život. Cílem bylo vyrobit z papíru svoji stopu a popsat ji činnostmi, které nás k Pánu přibližují ale i od Pána oddalují. Pak ani nemusím popisovat romantickou atmosféru při svíčkách v blízkosti Eucharistie v kostele sv. Matouše, myslím, že to dobře znáte. I tentokrát to byl pro nás účastníky další jedinečný zážitek, kde Pán dal sílu, další šanci, povzbuzení a hlavně byl s námi uprostřed. O druhé adventní neděli v kostele sv. Maří Magdalény s další koulovanou procházkou, posledním sdílením a feedbackem, nedělním obědem, siestovým kafičku s překvapením v podobě Mikuláše, anděla a čerta a smutném loučení by se dalo hodně psát, ale už nemám místo. Mohu říct s hrdostí v srdci - na celý Vesmír a Pána, že to nebylo mé poslední setkání cetiletých!

Soňa

Na co jsou mučedníci

O tom, co jsme viděli a slyšeli, nemůžeme mlčet. (Skutky 4, 20)

S tebou proběhnu i nepřátelskou vřavou, se svým Bohem zdolám hradbu. (Ž 18, 30)

Jistě jste si kladli otázku - k čemu bylo Bohu, že nějakého nebožáka roztrhali na cimpr campr v Římě naturalizované šelmy? Vzpomínám si na scénu z amerického filmu *Návrat Sommersbyho*. Hlavní hrdina udělá ve svém životě řadu závažných chyb, pak však využije smrti svého přítele-dvojníka a vydá se za ovdovělou ženou, aby takto podvodně získal novou rodinu. Posléze se však ukáže, že Sommersby spáchal zločin a bude odsouzen k smrti. Náš hrdina má dvě volby: buď zemře inkognito, anebo se přizná, že není kým je, a zachráni si kůži. On však volí raději smrt, než aby musel znovu přijmout svoji minulost - zkrátka už nechce být tím, kým býval, nemůže jinak.

Achilles volí pomstu nejdražšího přítele Patrokla, ačkoli dopředu ví, že jeho pomsta přinese zklamání. Nemůže jinak. Analogicky křesťané - jejich radost je tak hluboká, že raději přetrpí i smrt, jen aby radost nepřestala. Gladiátorské hry v Římě skončily tak, že se jeden z křesťanů vrhl do arény a vyzval císaře, aby ustal v barbarském vraždění. Byl zabit, ale císař v důsledku jeho činu hry definitivně zrušil. Proč lidé odmítají křesťanství, když jejich kultura vyznává stejně hlubokou pravdu? Stálo by za to nechat se roztrhat na kusy jen tak z plezíru?

Proč Bůh oslovuje mladé

Jestliže i světlo v tobě je temné, jak velká bude potom tma? (Matouš 6,23)

Nedávno jsem louskal oříšky. Původně jsem to měl za laciný poutový trik, mající mi sdělit cosi o lámání skořápek lidských srdcí, zkrátka kýč. Jak jsem však pokračoval, pocítil jsem najednou zvláštní vážnost. Některé ořechy byly totiž plesnivé, a některé byly tak skrz naskrz shnilé, že se musely vyhodit. Uvědomil jsem si v tu chvíli, jak je důležité zlomit svoji krustu včas. Máme na to celý život, ale v duchovním životě chodí vývoj o dost pomaleji než v běžném životě, je to bolestné zrání. Proto je potřeba vstřebat vše, dokud jsme připraveni se změnit, vyjít ze své země, pokud nás Bůh zavolá, a to i co století starci, jako byl Abrahám. Křesťanství není infantilní: být dítětem znamená uchovat si duchovní mládí, jednoduchost a dřev.

Můj nevěřící známý si mě jednou dobíral: „Dábel opravdu existuje, potkal jsem ho na autobusové zastávce a chtěl mě probodnout pohledem.“ Viděl správně. „Starý morous je korunní dílo d'áblovo,“ říká František Sáleský.

Každý by měl se věnovat ještě jedné stavbě Kiliána Ignáce. Ta se však nachází na území naší diecéze, ale není zase tak daleko, aby nestála za návštěvu. Jedná se o benediktinské proboštství v dolním Slezsku, které se nachází u biskupského města Legnica. Místo nese název Legnické Pole a v roce 1241 tam proběhla bitva mezi částí mongolské hordy a knížetem Jindřichem II. Tomu pomáhali i čeští rytíři. Jindřich v bitvě zahynul, ale mongoly odrazil. Na místě bitvy pak vzniklo poutní místo. Tuto lokalitu koupil od luteránských knížat břevnovsko-broumovský opat Daniel

Padni, kam padni

• *Vzdělávání* •

Otmar Zinke (1659-1738) a zvelebením této lokality pověřil Kiliána Ignáce. Je to další mimořádná klášterní stavba, která

NAŠE DIECÉZE

spojila síly Daniela Otmara Zinkeho (mecenáš) a Kiliána Ignáce (umělce), který dostal další příležitost vytvořit jedinečné spojení krajiny a architektury. Abychom dokázali ocenit originalitu tohoto umělce, musíme si před sebe položit všechny stavby, které Kilián Ignác pro benediktiny postavil. Tím nemyslím jen zmíněné kostely a klášter v Břevnově, ale také ten v Broumově i v Polici nad Metují. Až při pohledu na jedinečnost každé stavby můžeme pochopit velikost tohoto architekta. "

Ted' je ten správný čas, abychom si představili benediktinského opata Daniela Otmara Zinkeho. Tento mecenáš dal prostor a prostředky architektovi, ale též svým zadáním jistě ovlivnil výslednou podobu. Daniel Otmar Zinke (1664-1738) se narodil do obchodnické rodiny ve Strzegomi (dříve Striegau) v Dolním Slezsku. Město Strzegom leží jen nedaleko od Legnického Pole. Po smrti otce se celá rodina odstěhovala do Broumova, kde se matka Daniela Otmara znovu provdala. Daniel zde chodil do benediktinské školy a následně vstoupil i do noviciátu. Ve svých 25 letech vyučoval morální teologii, kanonické právo a také filosofii, a vzhledem k vysokým kvalitám mladého mnicha nebylo velkým překvapením, když byl 17. listopadu roku 1700 zvolen bratry za nového opata. Daniela Otmara Zinkeho jsme si představili jako velkého stavitele, či přesněji jako mecenáše, nicméně nezanedbával ani péči o své bratry.

Díky znalosti kanonického práva se mu podařilo vyjmout benediktinskou provincii z pravomoci pražského arcibiskupa a podříditi ji přímo apoštolskému stolci. Dalo by se pokračovat, ale tímto bychom naše povídání ukončili. Broumovsko je krajinou, kterou dvě mimořádné osobnosti dotvořili ke slávě Boží. Celá tato oblast je barokní perlou v Čechách a nemělo by tak rozhodně ujít naší pozornosti. Načerpáme tam síly nejen estetické, ale i duchovní.

připravil Mgr. Martin Rehtorik

Výběr z použité literatury:

WALTER, Rudolf: Othmar Daniel Zinke (1664-1738). In: Schlesische Lebensbilder, Bd. 7, S. 78-84.

DENTI, Giovanni; SKALICKÝ, Alexandr, st.: Krajina českého baroka. Praha 2004.

ZESCHICK, Johannes: Benediktini a benediktinky v Čechách a na Moravě: Praha 2007.

NEUMANN, Jaromír: Český Barok. Praha 1974

VILÍMKOVÁ, Milada: Kilián Ignác Dientzenhofer - život a dílo. In Kilián Ignác Dientzenhofer a umělci jeho okruhu. Praha 1989.

PRAŽÁK, Václav: Baroko východních Čech, architektura, sochařství. Hradec Králové 1999. Kol. Autorů: Broumovská skupina kostelů, průvodce školou českého baroka v kraji pískovcových skal. Vernéřovice 2007.

Bez práce nejsou koláče

● *Portréty osobností* ●

TÝMACI NA DCŽM VESMÍR DÍL I.

Filip Foltán (jáhen)

**1. PŘEDSTAVOVÁNÍ JE POMĚRNĚ DOBRĚ NACVIČENÁ ČINNOST KAŽDÉHO TÝMÁKA. O JEDNO ORI-
GINÁLNÍ PROSÍME NYNÍ I TEBE.**

Pocházím z Velkých Uheric, které se nacházejí na západním Slovensku. Narodil jsem se do křesťanské rodiny jako čtvrté dítě svých rodičů. ☺ Mám dva bratry a sestru - všichni mají své rodiny. Po základní škole jsem nastoupil na gymnázium v Novákoch. *(Které v roce mého přihlášení bylo ještě sportovním gymnáziem zaměřeným na vodní pólo. Po mém nástupu od toho raději upustili.* ☺ Po maturitě jsem se přihlásil na Katolickou teologickou

fakultu do Prahy, kde jsem se po seznámení s P. Prokopem Brožem rozhodl vstoupit do semináře za královéhradeckou diecézi... a přijali mě. Tak jsem nastoupil do Teologického konviktu v Olomouci, a pak jsem pokračoval ve studiích na KTF UK v Praze, které jsem v roce 2010 ukončil a 15. 5. 2010 jsem byl vysvěcený na jáhna.

2. KUDY VEDLA TVÁ CESTA NA VESMÍR? DÍKY KOMU JSI SE NA VESMÍR DOSTAL?

Cesta na Vesmír byla poměrně jednoduchá. Každý bohoslovec musí během léta absolvovat různé praxe (např. hospic, farnost, biskupství i mládež). A tak

mě jedno léto pan biskup poslal na dva týdny na Vesmír. Já se tak zdráhal, upřímně jsem se toho bál a celou cestu ze Slovenska jsem se modlil růženec, ať to tam všichni přežijeme.... ☺ Pamatuju si, jak jsem zastavil nad Skuhrovem a hledal v mapě, zda jedu správně... Jel jsem. Pak nad „téčkem“ jsem zastavil podruhé a díval se zdálky na kostel sv. Matouše a říkal si: „Tak tam někde to bude...“ A pak jsem potkal otce Tomáše, který mě přivítal s tím, že mi vymyslel přezdívku „FIFO“. Tak takové šoky to byly... Tehdy jsem si ani nepomyslel, že bych tady byl déle... no a stalo se. V Rokoli v roce 2009, bylo to na 5. postní neděli, mi otec biskup Dominik Duka oznámil, že od srpna budu na Vesmíru! A na rozdíl od mé první mise do Vesmíru jsem z toho měl radost. A tak jsem tady už druhý rok.

3. CO JE TEĎ TVOU NÁPLNÍ PRÁCE?

Ora et labora... ačkoli moje „labora“ je vlastně „ora“. ☺ Připravuju duchovní program a liturgii, což jsem vždycky dělal rád. Liturgie je takovým mým koníčkem...

4. EXISTUJE NĚJAKÁ ČINNOST, KE KTERÉ SES DOSTAL VE SVÉM ŽIVOTĚ AŽ NA VESMÍRU A OD TÉ DOBY JI RÁD KONÁŠ?

Ano! Je to vaření. V květnu jsem vařil...teda někdy...teda, ale jo! Vařil, možná by se to vešlo celkem do dvou týdnů, ale vařil jsem a rád to dělám, ale jaksí rád nechávám prostor k seberealizaci i druhým lidem. ☺ Dále je to volejbal a Dreamgame, ale to sem už asi nepatří, protože otázka měla pokračování: „a rád to děláš“.

5. K ČEMU BYS PŘIROVNAL ŽIVOT V TÝMU? JE TO RODINA, ŘEHOLE, VOJNA, DOVOLENÁ NA HORSKÉ CHATĚ..

Být v týmu je dar i výzva k sebereflexi, kterou v hlubší míře může člověk dosáhnout snad jenom v semináři ☺. Tým je společenství, kde se snažíme žít v křesťanském duchu, a spojuje nás služba druhým. - To je základní poselství týmu a každý, kdo do něj přichází, si je vědomý, že bez toho by to nefungovalo.

Poznáváme se vzájemně, „vidíme si do kuchyně“, někdy je to i náročné, a proto se všichni stáváme svědky velikého Božího díla.

6. MÁŠ V PAMĚTI NĚJAKÝ SVŮJ „ÚLET“ Z POSLEDNÍCH DNÍ?

Úlet... tak to fakt nevím... já úlety dělám často, ale asi největší úlet se odehrál letos v lednu nebo v únoru, když jsem se rozhodl jít na běžky. Moje „40“ minutovka trvala opravdu 40minut, ale dojel jsem až ke kostelu sv. Matouše a kolem kostela - to byl opravdu úlet. Pak jsem toho zbaštil tolik, že mi ta energie k přemožení mého já byla zbytečná... ☺

Jan Motyčka

1. PŘEDSTAVOVÁNÍ JE POMĚRNĚ DOBŘE NACVIČENÁ ČINNOST KAŽDÉHO TÝMÁKA. O JEDNO ORIGINALNÍ PROSÍME NYNÍ I TEBE.

Říkají mi John. Pocházím z Dolního Újezda, což je vesnice pár kilometrů od Litomyšle, kde jsem se před 24 lety i narodil. Na Vesmír mě vítr zavál 22. června. Mamka, Anna, pracuje jako účetní v naší Základní škole v Dolním Újezdě a tatka jako ekonom v nedalekém Zemědělském družstvu Trstěnice. Mám tři starší sourozence, jednoho bratra a dvě sestry, dva synovce, dva švagry a jednu potenciální švagrovou. Nejstarší a věkem o 9 let vzdálený je Vašek. Má vystudovanou Matematicko-fyzikální fakultu Univerzity Karlovy v Praze, čemuž pro zjednodušení použiju zkratku MFFUK. Jeho oborem je učitelství matematiky a fyziky, čímž se živí jako pan učitel na Gymnáziu SŘMR ve Skutči. Je svobodný, ale je možné, že tomuto stavu již brzo unikne. Moje o 6 let starší sestra se jmenuje Lenka. Vystudovala učitelství matematiky a hudební výchovy v Hradci Králové a učí na v Litomyšli. Je již 7 let vdaná, manžel Honza taky absolvent MFFUK pracuje v IT a mají spolu pětiletého synka Honzika. Moje druhá a o 3 roky starší sestra Madla je taky vdaná, a to 4 roky, má téměř ročního syna Antonína a momentálně je na mateřské dovolené. Vystudovala učitelství matematiky a deskriptivní geometrie na MFFUK a její manžel Vašek, také absolvent MFFUK, pracuje v bance.

2. KUDY VEDLA TVÁ CESTA NA VESMÍR? DÍKY KOMU JSI SE NA VESMÍR DOSTAL?

Moje cesta na Vesmír vedla přes několik škol. Začínala na ZŠ u nás v Dolním Újezdě, potom pokračovala přes Gymnázium Aloise Jiráska v Litomyšli až na Fakultu chemické technologie Vysoké školy chemicko-technologické v Praze. Po třech letech usilovného studia nastala fáze rozhodování a z obecné chemie jsem se specializoval na Organickou chemii, kterou se mi po dalších dvou letech podařilo úspěšně dokončit. Kromě škol vedla moje cesta na Vesmír přes Světové setkání mládeže v Sydney v červenci 2008. Při tomto setkání jsem se seznámil se spoustou lidí a díky nim jsem se v srpnu poprvé vydal na Vesmír, kde jsem byl asi den a půl. A potom už stačilo pouze dostat impuls shora a začal jsem o týmu uvažovat. Velice mi v tomto rozhodování pomohl náš tehdejší kněz Jiří Heblt, který mi dodával odvalu a podporoval mě v této myšlence. Samozřejmě dalšími důležitými lidmi v rozhodování byli sourozenci a kamarádi.

3. CO JE TEĎ TVOU NÁPLNÍ PRÁCE?

Při příchodu do týmu jsem netušil co se na mě chystá, ale říkal jsem si že to může být cokoliv, kromě vaření. Leč nikdy neříkej nikdy a při rozdělování povinností mi byla svěřena právě kuchyň, a tak mojí náplní práce je právě

starost o naplnění hladových krků spojená s veškerými dalšími povinnostmi, které jsou s touto prací svázány.

4. EXISTUJE NĚJAKÁ ČINNOST, KE KTERÉ SES DOSTAL VE SVÉM ŽIVOTĚ AŽ NA VESMÍRU A OD TÉ DOBY JI RÁD KONÁŠ?

Ano, a můžu říct že je to spojeno právě s mou vesmírnou náplní práce. Vaření nikdy nepatřilo mezi moje koníčky. Během pěti let na koleji na VŠ jsem se musel nějak stravovat, ale častokrát bych tomu neříkal vaření. Bylo to spíš jakési stravování, kdy jsem často čerpal z domácích zdrojů a polotovarů. Ale tady na Vesmíru jsem povětšinou odkázán sám na sebe, což je náročné, ale jsem za to rád a je to i věc, kterou rád dělám. A pokud bych to měl ještě více upřesnit a specifikovat, tak je to vaření

polívek, to jsem se zde opravdu naučil a od té doby mě tato činnost baví a baví mě se v ní i zdokonalovat.

5. K ČEMU BYS PŘIROVNAL ŽIVOT V TÝMU? JE TO RODINA, ŘEHOLE, VOJNA, DOVOLENÁ NA HORSKÉ CHATĚ..

Život v týmu se k něčemu přirovnává velice špatně. Je to velice specifické. Je zde snaha o jakýsi rodinný život, kde jsou si všichni rovni, zároveň je zde nutná a důležitá disciplína a jakási formace, která by mohla být podobna vojně. Vzhledem k množství modlitby a víry v to, že bez Boha je všechno snažení marné, je to také i řehole. A díky geografické poloze Vesmíru, jeho kouzlu a okolí si, tedy ve volném čase, dost často můžu připadat i na dovolené na horské chatě. Být v týmu je tedy posilující, unavující, ale především naplňující.

6. MÁŠ V PAMĚTI NĚJAKÝ SVŮJ „ÚLET“ Z POSLEDNÍCH DNÍ?

Samozřejmě každý má jistou - větší nebo menší - potřebu a touhu dělat nějaké úlety, nad kterými ostatní často jen kroutí hlavou. Kromě obvyklé „potopy“ během umývání černého nádobí, což беру již já i ostatní za jakousi oblíbenou a často se opakující tradici jsem jeden, dá se říci úlet, měl na konci Podzimních prázdnin. V noci z 30. na 31. října byla změna letního času z letního na zimní a tato noc je proto o hodinu delší. Proto jsem se rozhodl, že ji svým kolegům a dalším, tou dobou vyskytujícím se na Vesmíru, zpestřím. Nastavil jsem si tedy budík na 2:55 v noci a postupně jsem s trumpetkou obcházel jednotlivé místnosti a chatky, kde všichni spali. Po vejítí jsem pořádně zatroubil, abych všem dal najevo svou přítomnost, a když byli všichni vzhůru, tak jsem je uklidnil, že mohou klidně spát, že se mění čas, mohou si přeřít své hodinky a já je nechťel ochudit o tuto důležitou informaci a skutečnost. Shledal jsem se s posměchem, vynadáním i smíchem. Ale spát jsem šel s radostí, že jsem mohl něco udělat pro druhé, byť to v tu chvíli snad všichni ani neocenili.

„Vánoční doba má své kouzlo,
ale netrvá dlouho.
Ježíšovo vtělení je však trvalou skutečností.
A pro nás je celoživotním a každodenním
úkolem spojovat svůj život s jeho životem,
naši pozemskou skutečnost
se skutečností Boží.
Každá bohoslužba
může k tomuto propojení vést,
žádná bohoslužba by neměla být
jen naším útěkem ze života.“
P.Aleš Opatrný

*Milí čtenáři,
děkujeme, že jste nám v roce 2010 zachovali přízeň.
Přejeme vám krásné a požehnané Vánoce
a budeme se na vás těšit i v roce 2011.
DCM*

Vydává Diecézní centrum pro mládež, Velké náměstí 32,
500 03 Hradec Králové, tel. 495063421, e-mail: dcm@diecezechk.cz
Toto číslo připravili: Zdiška Černochová, Lída Horáčková, Marie Adámková
a Jakub Klimeš.